

vil den kunne faa en 10 Gange saa stor Værdi, altsaa en Værdi af 30 Øre. Noget saadant have vore gamle Studeopdrættene aldeles ikke kunnet præstere, til Trods for, at de havde de dejlige Græsgange nede i Marsken til at faa deres Stude fedede paa. (Alfred Christensen: Ja, ja, I tjente Skillingen alligevel!) Ja, men jeg bebrejder det ærede Medlem, der ellers aldrig er bange for at bruge lyse, klare, undertiden ret skrigende Farver, at han her har brugt Farver, som ere alt for afdæmpede, som slet ikke ramme det, det ærede Medlem vilde ramme.

Imidlertid, Foranstaltningen er udmærket god, og den bør fornuftigvis gennemføres, og det er ikke min Agt at lægge Spor af Hindringer i Vejen for, at dette Lovforslag gennemføres i denne Samling. Men jeg kan ikke nægte, at der er meget i det, som er fremsat af de ærede Talere, der have haft Ordet før mig. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen), som lagde for, og alle de ærede Medlemmer, som have talt, have jo været af den Anskuelse, at man maatte paa nogen Maade og i nogen Grad begrænse den store Magt og Myndighed, som Lovforslaget giver Landbrugsministeren. Deri er jeg enig, men jeg vil paa den anden Side ikke have Ansvar for at fremkomme med Forslag, der kunde udsætte Lovforslaget for ikke at blive vedtaget i denne Samling. Hvis den højtærede Minister absolut holder paa at bevare denne Myndighed og nægter at gaa med til Lovforslaget, hvis ikke han faar den, vil jeg ikke modsætte mig, at han faar den, skønt jeg slet ikke er blind for, at Myndigheden paa mange Omraader kan være større, end det er hensigtsmæssigt, og maaske større, end det er fuldt forsvarligt overfor Fiskerne. Men jeg er ogsaa overbevist om, at der ikke sker stor Skade, i alt Fald ikke foreløbig, da jeg er vis paa, at Myndigheden ikke vil blive misbrugt. Det er jo paa den anden Side ganske klart — og det ere vi vel ogsaa alle enige om —, at naar man for Statens Midler tilvejebringer Smaafisk til Indplantning paa Steder i vore Indvande, hvor de kunne trives godt, saa bør det være udelukket, at denne Foranstaltning tilintetgøres derved, at nogle Fiskere 8 eller 14 Dage eller en Maaned efter gaa ud og fange disse Fisk i Utide. Dette bør forhindres, og derfor bør der være indskrænkende Regler for Fiskeriet, og der bør ligeledes være Kontrol med, at disse indskrænkende Bestemmelser virkelig blive efterkommede. Deri er jeg ganske

enig med den ærede Minister. Men hvor man skal træffe en rimelig eller forstandig Grænse, hvis man vil til at begrænse Myndigheden, skal jeg i Øjeblikket ikke udtale mig om, men jeg er nærmest af den Anskuelse, at man hellere maa have for indskrænkende Bestemmelser, i alt Fald i nogle Aar, end slægte for meget af og give for megen Frihed, thi det er i alle Parter, ikke mindst i Fiskernes Interesse, at lade de ny indplantede Smaafisk faa Tid til at vokse sig store og værdifulde, idet det er notorisk, at Fremvæksten i Værdi vokser ikke i samme Forhold som det Tidsrum, hvori den faar Lov at udvikle sig, men den tiltager næstendels kvadratisk i Forhold til Tiden. Tilvæksten i Vægt er for Rødspætter notorisk betydelig større i den sidste Maaned end i den første Maaned, efter at den er indplantet, og det er et Spørgsmaal, som kunde tiltrænge en almindelig og alvorlig Undersøgelse, hvor længe Rødspætten skal gaa eller rettere sagt, hvor længe det kan betale sig at lade den gaa for at vokse sig stor, om det skal være 8, 9, 10 eller 12 Maaned. Vi maa ved en saadan Undersøgelse kunne naa til Sikkerhed med Hensyn til dette Spørgsmaal, for det er et overmaade vigtigt økonomisk Spørgsmaal, ikke mindst for Fiskerne.

At det kunde være hensigtsmæssigt og ønskeligt, om den store Mængde af den Fiskeyngel, der efterhaanden skal indplantes — og naar vi have Lov at forudsætte, at der kan anvendes et Beløb af 25,000 Kr. om Aaret, bliver det jo mange Tusinde — kunde fanges udenfor Soterritoriet, er jeg ganske enig i, det vilde være overmaade heldigt. Men jeg frygter ganske vist for, at det ikke lader sig gøre, jeg tvivler endog om, at det lader sig gøre under en fornuftig Økonomi at fange den paagældende Yngel udenfor Kanalen. Jeg mener, man bør gøre det, naar det kan gøres; men naar man skal have Nytte af den forholdsvist betydelige Sum, der her stilles til Raadighed, maa Opgaven jo dog være at skaffe sig det fornødne Kvantum Fiskeyngel aarlig. Og det vil jo være ganske upraktisk at anvende f. Eks. 10 Gange saa meget paa at faa fat paa denne Yngel udenfor Kanalen som indenfor Kanalen, vel at mærke naar det er Tilfældet, som det i Almindelighed er, at der er en saa uhyre Overflod af Fiskeyngel i den vestlige Del af Limfjorden op imod Tyborønkanelen, at det saa godt som ikke kan mærkes, om der fanges saa og saa mange Skibsladninger af den. Naar det er Til-